

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt onsdag den 15. april 2020

Sag 18/2020

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Tyge Trier, beskikket)

Ved Østre Landsrets dom af 4. oktober 2019 blev T efter straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3, straffelovens § 244, stk. 1, § 247, stk. 1, lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, og jf. § 3, stk. 2, jf. bilag 1, liste B, nr. 43, knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 2, færdselslovens § 118, stk. 3 og 4, jf. § 42, stk. 1, nr. 2, jf. straffelovens § 89, færdselslovens § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, 1. pkt., jf. straffelovens § 89, færdselslovens § 117 a, stk. 1, jf. stk. 2, jf. § 56, stk. 1, 1. pkt., jf. straffelovens § 89, færdselslovens § 117 a, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 1, og færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 6, jf. § 54, stk. 1, nr. 2, idømt fængsel i 2 år og 6 måneder samt udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Efter domsafsigelsen bestemte landsretten, at tiltalte i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 1, jf. § 762, stk. 2, nr. 1, skulle forblive varetægtsfængslet.

Dommen er anket af såvel tiltalte som Rigsadvokaten, der under henvisning til retsplejelovens § 769, stk. 3, har forelagt spørgsmålet om fortsat fængsling for Højesteret.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Michael Rekling, Oliver Talevski og Jan Schans Christensen.

Påstande

Rigsadvokaten har påstået varetægtsfængslingen opretholdt i foreløbigt 4 uger, jf. retsplejelovens § 769, stk. 3, jf. § 762, stk. 2, nr. 1, jf. § 767, stk. 1.

T har nedlagt påstand om, at han løslades, subsidiært at han i stedet for varetægtsfængsling pålægges meldepligt hos politiet i Frederiksværk.

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført bl.a., at forholdets grovhed, herunder den idømte straf, medfører, at retshåndhævelsen kræver fortsat fængsling.

Det følger af praksis, at fængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, forudsætter, at der skal være tale om et forhold, som ved endelig dom må forventes at udløse en straf på mindst 1 års ubetinget fængsel, jf. bl.a. UfR 2017.273 H. Da tiltalte ved landsrettens dom for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, er idømt 2 år og 6 måneders fængsel, må dette krav anses for opfyldt.

Tiltalte har været fængslet siden den 27. februar 2019 og vil således på tidspunktet for sagens behandling i Højesteret den 19. juni 2020 have været fængslet i ca. 16 måneder. Varetægtsfængsling vil derfor ikke være i strid med proportionalitetsprincippet i retsplejelovens § 762, stk. 3.

T har anført bl.a., at hensynet til retshåndhævelsen, jf. retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, ikke kan begrunde, at han skal forblive varetægtsfængslet. Det følger bl.a. af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at det er et krav, at det kan sandsynliggøres, at hans løsladelse konkret må antages at krænke den almindelige retsfølelse. Dette krav er ikke opfyldt.

Det vil i øvrigt være uproportionalt at opretholde varetægtsfængslingen af ham. Det skal i den forbindelse tillægges betydning, at han allerede har været varetægtsfængslet i 13 måneder, at han ikke er tilknyttet bander eller kriminelle miljøer, at han har et fast samliv med sin kæreste, som har brug for hans støtte, og at han på grund af varetægtsfængslingen er forhindret i at

arbejde. Det skal endvidere tillægges betydning, at han frygter, at han vil blive smittet med corona-virus under varetægtsfængslingen.

Hvis Højesteret finder, at betingelserne for varetægtsfængsling er opfyldt, bør han i stedet for varetægtsfængsling pålægges meldepligt til politiet i Frederiksværk, jf. retsplejelovens § 765.

Højesterets begrundelse og resultat

T blev ved landsrettens dom idømt fængsel i 2 år og 6 måneder for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1. Han blev fundet skyldig i på sin moders bopæl under skærpende omstændigheder at have besiddet en pistol med tilhørende to magasiner isat fem patroner. T har i byretten forklaret bl.a., at han havde solgt en bil til en bekendt, der skyldte ham 13.000 kr., og at han fik pistolen i stedet. Højesteret finder, at hensynet til retshåndhævelsen efter kriminalitetens karakter og grovhed gør det påkrævet, at T fortsat er varetægtsfængslet, jf. retsplejelovens § 769, stk. 3, og § 762, stk. 2, nr. 1. Varetægtsfængslingens øjemed kan ikke opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, herunder ved meldepligt til politiet i Frederiksværk, jf. retsplejelovens § 765.

Selv om T har været frihedsberøvet siden den 27. februar 2019, findes fortsat varetægtsfængsling under hensyn til den straf, han kan forventes idømt, ikke at være i strid med de proportionalitetshensyn, der er nævnt i retsplejelovens § 762, stk. 3. Herefter, og da proportionalitetshensyn ikke i øvrigt taler imod fortsat varetægtsfængsling,

bestemmes:

T skal forblive varetægtsfængslet.

Fristen efter retsplejelovens § 767, stk. 1, fastsættes til 4 uger fra den 15. april 2020.